

מקורות פרשת כי תצא וחודש אלול תשפ"ד ניצחון המלחמה מובטח!

לשמה' וכך הוא יוצא עמך ביחד, בגלל הפניות שלא לשמה. ואף שהסטרא אחרא שובה את מה שנעשה שלא לשמה, שהתורה נלמדת מטעמים חיצוניים, מכל מקום 'ונתנו ה' אלוך בידך ושבת שביו' - שתחזור ללמוד לשמה ותוציא ממנו מה ששבה כבר.

רמב"ן ויקרא טז: מפורש בפרקי דרבי אליעזר הגדול, לפיכך היו נותנים שוחד לסמאל ביום הכיפורים, שלא לבטל את קרבנם (אלא להסכים וללמד עלינו זכות בדין).

4. חגיגה יב: ארבעה נכנסו בפרדס ואלו הן: בן עזאי, ובן זומא, אחר, ורבי עקיבא... אחר קיצץ בנטיעות ראה את מיטטרון (שר של מעלה) שניתנה לו רשות לשבת לפני ה' כדי לכתוב זכויותיהם של ישראל. אמר אחר: הרי למדנו שלמעלה אין ישיבה מלבד ה' ואין תחרות לה', שמא **שתי רשויות הן**.

ישעיהו מה: יוצר אור ובורא חשך, עשה שלום ובורא רע - אני ה' עשה **כל אלה**.

זוהר ב קסג: איך עבד רע יכול לעשות היפך רצון אדונו? אלא ודאי שרצון אדונו הוא עושה. משל למלך שהיה לו בן יחיד והיה אוהב אותו ביותר. אמר המלך אני רוצה לראות את רצונו של בני אלי. קרא לאותה זונה ואמר לה ללכת ולפתות את הבן. הלכה אחר בן המלך לפתותו בכמה פיתויים. אם אותו בן יאה ומציית לרצון אביו וגוער בה ודוחה אותו, אז אביו שמח בכנו ומכניסו לתוך הפרגוד של היכלו ונותן לו מתנות ואוצר רב.

ליקוטי שיחות ל/159: מכאן למדנו התחזקות גדולה בעבודת האדם, דלפעמים אפשר לבוא לחלישות העבודה בראותו כל המניעות והעיכובים על דברים שבקדושה ומניין יהיה לו התוקף לנצח המלחמה? אמנם אם יתדבק בה' עד שתתגלה בו אחדותו האמתית, **בדרך ממילא** תתבטל מציאות המנגד, כמו חושך הנדחה מפני אור (שמסתלק מאליו) כי אין לחושך שום מציאות. וזהו 'כי תצא למלחמה על אויבך', שהרי הוא **על ולמעלה** מאויבך, כי רק ישראל הדבוקים בה' יש להם מציאות אמתית וכל הכוונה של האויבים היא לשם 'כי תצא למלחמה', **שבני ישראל יגלו הכוחות שלהם בביטול אויבי ה'.**

1. דברים כא: כי תצא למלחמה על אויבך ונתנו ה' אלוך בידך ושבת שביו.

במדבר יט: וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר אתכם והרעתם בחצצרת ונזכרתם לפני ה' אלוך ונושעתם מאיביכם.

עיסורי תורה דברים 129: כאן באה מיד ההבטחה 'כי תצא למלחמה על אויבך ונתנו ה' אלוך בידך', ואילו בפרשת בהעלותך נאמר 'והרעתם בחצצרת ונזכרתם לפני ה' [ורק אז] ונושעתם מאיביכם?' אמר האדמו"ר מקוצק: כשאתה יוצא להתקיף השונא בארצו - אז ונתנו ה' בידך, אבל 'כי תבאו למלחמה בארצכם', שהשונא מתקיף אותך ונכנס לארצך - אז אתה זקוק לרחמי שמים. וכן במלחמת היצר, אם לא נתת לו דריסת הרגל אצלך - הניצחון מובטח, אבל אם נכנס לתוכך ותצטרך להרחיקו - תזדקק להתאמצות גדולה.

2. שם משמואל [האדמו"ר מסוכטשוב לפני כמאה שנה] תחילת פרשתנו: יש להבין מה שכאן נאמר 'כי תצא למלחמה' [לשון יחיד] ושם נאמר 'וכי תבאו מלחמה בארצכם' [לשון רבים]?

אור החיים כ,א: מהו 'כי תצא למלחמה' הירועה שאין גדולה ממנה?

כלי יקר: 'אויבך' ביו"ד לשון רבים ואחר כך אומר 'ונתנו' [לשון יחיד] והווה לי למימר 'ונתנם' [גם לא מובן הלשון] 'על אויבך' והווה ליה למימר 'כנגד אויבך'?

משלי טז: טוב ארך אפים מגיבור ומושל ברוחו מלוכד עיר.

חובת הלבבות שער יחוד המעשה ה: אמרו על חסיד שפגע אנשים ששבים ממלחמת אויבים ושללו שלל אחר מלחמה חזקה. אמר להם: שבתם מן המלחמה הקטנה שוללים שלל, התעתדו למלחמה הגדולה... מלחמת היצר וחיליו, כי כל אויב כשתנצח אותו פעם ושתיים ירף ממך ולא יעלה לבו להלחם בך, לדעתו יתרון כחך על כחו... אבל היצר יארוך לך כל ימך לנצחך, כמו שאמרו 'אל תאמן בעצמך יום עד מותך', ואינו מקיל בקטנה שבקטנות ועל לך ראוי שתהיה נזהר.

3. ישמח משה פרשתנו: 'על' משמש במקום 'אם', כמו 'ויבאו האנשים על הנשים' לתרום למלאכת המשכן. וזהו 'כי תצא למלחמה' - למלחמת היצר שהוא ממאן בתורה ותפילה ומעשים טובים, הנה 'על אויבך', שאמרו חכמים 'מתוך שלא לשמה בא